

Til: DSAM

Dato: 30. januar 2025

PLO's hørings svar vedr. vejledningen "Afmedicinering"

PLO takker for muligheden for at afgive hørings svar til den nye vejledning om afmedicinering.

Vejledningen er en relevant hjælp til den almen medicinske hverdag, hvor vi skal forsøge at balancere nødvendig og nyttig terapi uden at overbehandle. Det kræver løbende vurdering af bl.a. medicinstatus, sammenholdt med funktionsniveau og livssituation.

Velfungerende afsnit om rådgivning og rammer

Vejledningen indeholder rådgivning omkring kommunikative tips, forventningsafstemning omkring vores ansvar forbundet med receptfornyelse, herunder råd om eksplicit journalføring om behandlingsplan og aftaler i forbindelse med receptfornyelser. ...*"Systematisk revurdering af medicinering bør særligt overvejes for patientgrupper, som har øget risiko for uhensigtsmæssig og potentiel skadelig medicinering..."* Denne del fungerer rigtigt godt.

Det er positivt, at der i vejledningen systematisk gøres rede for rammer, delmål, evidens, en lang række af hjælpeværktøj, opmærksomhed på tilgængelig specialistrådgivning, organisering af indsats, samt indlagt rum for refleksion med tre komplicerede case studier, som udfolder kompleksiteten i opgaven. Det virker dog lidt forvirrende for læseren, når der er beskrevet tre patientcases, og de to er som appendiks.

Er de tidskrævende tiltag realistiske?

Desværre indeholder netop de tre cases en række tidskrævende tiltag, som ikke hænger sammen med den konsultationsafregning, som rummes i den nuværende nationale aftale.

Det falder PLO for brystet, at den fagligt gode proces forudsætter indtil flere ulønnede konferencer og indtil flere konsultationer, som vil presse de praktiserende læger i en ofte travl hverdag. Selv når/hvis almen praksis får den nødvendige sparring med hospitaler og kommuner om lægemiddelbehandling, er spørgsmålet om det er realistisk med så tidskrævende en indsats for så stor en gruppe patienter i en presset hverdag?

Derfor foreslår PLO at indsnævre de målgrupper, hvor den fulde model udfoldes. Samtidig bør der anvises veje, som er mere realistiske rent tidsmæssigt. Mange praktiserende læger kan få stress af, at målsætningerne på et stigende antal områder bliver uopnåelige. Det kan medføre en utilstrækkelighedsfølelse, som PLO ikke finder hverken hensigtsmæssig eller rimelig.

Med venlig hilsen

Niels Ulrich Holm

Næstformand i PLO